

750 Kr. for Kjøbenhavn. Vi have tillige foreslaaet, at hvad der gælder for Kjøbenhavn, ogsaa bør gælde for Frederiksberg, thi det vil dog være ganske urimeligt her at etablere en forskellig Regel, da Forholdene og Livsvilkårene i alle Maader ere de samme for Frederiksberg som for Kjøbenhavn. Vi have dernæst ligesom Udvalget foreslaaet, at Fritagelsen for Børn skal gælde alle Børn og ikke et begrænset Antal, men vi have ment, at Aldersgrænsen burde sættes noget højere, nemlig til 18 Aar, det Tidspunkt da de paagældende blive personlig myndige. Paa den anden Side have vi ment, at der ikke er Grund til at indrømme mere velstaaende Føls denne Begunstigelse, og vi have derfor foreslaaet, at den kun skal gælde for Indtægter under 6,000 Kr., saa at en Familie med en Indtægt af 6,000 Kr. eller derover ikke faar Moderation for Børnene. Det vil maaske finansielt bevirke, at hvad der paa den ene Side tages bort, lægges til paa den anden Side, saa at det finansielt kun vil gøre liden Forskel fra Lovforslagets Bestemmelse. Ændringsforslagene til § 9 falde i det væsentlige sammen med Udvalgets Forslag, kun at vi have bibeholdt det sidste Punktum af Paragraffen, som Udvalget har foreslaaet at stryge. Derfor have vi maattet foreslaa en Omredaktion. Naar det under Nr. 20 er foreslaaet til § 10 at tilføje „Slægthus“ efter „Stamhus“, er det kun stiftet for Fuldstændigheds Skyld, fordi der gives enkelte Familieejendomme, der benævnes Slægthuse, men ikke Stamhuse, og som selvfølgelig bør tages med. Dernæst have vi med Hensyn til Formuebestatningen stillet Forslag til § 11 om at fritage for Formuestat dels alle Personer, hvis Formue er under 2,000 Kr., altsaa ikke blot dem, der ere fritagne for Indkomststat, og dels de Personer, der kun have Indtægt af Formue, naar denne Indtægt er under den skattefrie Indtægt. Naar man erkender, at de, der kun have en Indtægt af 6 à 700 Kr., skulle være fri for Stat, fordi de faa Skattebæne, forekommer det os urimeligt, at dette ikke ogsaa skal gælde, hvor den paagældende har en Formueindtægt, som ikke giver mere end til det allernødvendigste. Ændringsforslaget under Nr. 22 til § 12 vedrører særlig Beregning af Livrenter og deslige. Herpaa skal jeg ikke komme nærmere ind, men maaske det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Bramsen) finder Anledning til at tale herom, og formodentlig vil han saa ogsaa medtage de øvrige Ændringsforslag, navnlig det, der gaar ud paa, at Pensioner og Aftægtsyndelser ikke skulle regnes som Formue.

Til § 18 have vi stillet Forslag om, at Medlemmer af Rigsdagen ikke skulle kunne bestiftes til Medlemmer af Stattekommissioner. Dette Forslag har den formentlig gode praktiske Grund, at dersom Rigsdagsmænd i større Antal bleve Medlemmer af Stattekommissioner, vilde man være udsat for, at Rigsdagen var ret faatallig i Maanederne Februar og Marts. Efter den 15de Februar begynder nemlig Ligningskommissionens Ansættelser, og da skal i alt Fald et Medlem af Stattekommissionen være til Stede. Da han skal være til Stede for at give Vejledning med Hensyn til Forstaaelsen af Loven, vilde det være ret naturligt, at det blev det Medlem, som er Rigsdagsmand, men herved vilde han blive optagen fra 15de Februar til 31te Marts, hvilket vilde være til Skade for Rigsdagens Arbejde. Men jeg tilstaa, at jeg for mit Bedkommende ogsaa anser det for tvivlsomt, om det just vil være heldigt, at en Stattekommission overhovedet bestiftes paa den Maade, som er foreslaaet i Lovforslaget, da der derved vil være givet et Middel for en Finansminister til at skabe sig Venner eller Uvenner ved Udnævnelsen af Stattekommissioner. Under Nr. 27 er der til § 36 stillet Forslag om at tilføje efter sidste Stykke, at Lov af 1ste April 1887 §§ 5 og 6 ophæves. Det er Loven om Ligningskommissionens Virksomhed i Kjøbenhavn, og de nævnte Paragraffer gaa ud paa, at der skal offentliggøres en Stattebog, hvilket forekommer os ganske uforeneligt med Bestemmelserne i den foreliggende Lov. Vi ere os vel bevidste, at idet vi foreslaa uden videre at stryge disse to Paragraffer, kommer der et Hul, som maa udfyldes, men vi have ment, at det maa være Regeringens Sag at udfylde dette Hul og at bestemme, hvorledes der skal forholde sig med Hensyn til den Afgang, der bør gives Statteyderne til at gøre Indsigelse mod Ligningskommissionens Ansættelser. Naar vi have foreslaaet at stryge disse Paragraffer, er det for udtrykkeligt at give Regeringen en direkte Opfordring til at fremkomme med Forslag i saa Henseende. Det sidste Forslag, vi have stillet, og som angaar § 40, falder sammen med Udvalgets Forslag i samme Retning.

Jeg skal nu berøre 3 Forslag, som jeg alene har stillet. Det ene angaar Beregningen af ophørende Indtægt. Der er i Lovforslagets § 14 givet meget specificerede Regler om, hvorledes denne Beregning skal ske, nemlig saaledes, at der snart skal multipliceres med 20, snart med 19, 18 o. s. v. ned til 5 og 3. Jeg har troet, at man uden synderlig Skade for Statskassen kan tage